Жила у Бахарасі білявка чарівна
Усіх мужчин в окрузі з ума звела вона

І врешті сам єпископ позвав її на суд
Та виправдати мусив через її красу

О Лорелеє очі у тебе як смарагд
Хто вчив тебе чаклунства який великий маг

Прокляті в мене очі проклята я сама
Хто в очі ті загляне тому життя нема

У них не самоцвіти пекельнії вогні
В огні в огні спаліте ті чари навісні

В тім полум'ї шаленім і я старий горю
Хай судить тебе інший а я програв цю гру

Не смійся превелебний молися небесам
Спали мене благаю рятуйсь як можеш сам

Поїхав мій коханий у чужодальній світ
Спали мене благаю мені немилий світ

Болить у мене серце то мабуть не к добру
Сама на себе гляну вже знаю що помру

Болить у мене серце відколи я сама
Болить у мене серце бо милого нема

Призвав тоді єпископ трьох лицарів як стій
Ведіть цю божевільну в дівочий монастир

О Лоро тужна Лоро в очах у тебе шал
Іди іди в черниці забудеш марний жаль

І рушили в дорогу вони учотирьох
І плакалась небога до провожатих трьох

Пустіть мене молю вас на верх тії скали
Нехай ще раз спогляну на замок мій згори

Нехай ще раз побачу свій образ у воді
А потім прилучуся до дів святих і вдів

Вже коси золотаві на вітрі розплелись
Вернися Лорелеє гукали їй вернись

Ви бачите по Рейну там човничок пливе
А в човні тім мій милий і він мене зове

Вертається мій милий у мене серце мре
Не стямилась причинна шубовснула у Рейн

Побачила свій образ то і сама вмирай
Ті сонячнії коси ті очі як смарагд

Переклав Микола Лукаш